



FYLKESMANNEN I TROMS

Landbruksavdelingen

Saksbehandler
Berit Nergård Nyre

Telefon
77 64 21 10

Vår dato
11.07.2003
Deres dato
08.04.2003

Vår ref. (bes oppgitt ved svar) Ark. 541
2003/2563 - 0
Deres ref.

Landbruksdepartementet
Postboks 8007 Dep
0030 Oslo

Landbruksdepartementet	
Saksnr.: 2003 / 1048	Deknr.: 15
Mottatt: 16 JUL 2003 LP/SR	
Saksbeh.: SNW	Ark.: 772.14
Kopi:	Avskr.:

Behov for fredning av Stonglandshalvøya – høringsuttalelse fra Fylkesmannen i Troms, landbruksavdelingen

Bakgrunn

Stonglandshalvøya ble fredet mot reinbeite allerede i 1910. Vanskelige vinterbeiteforhold vinteren 1980/81 gjorde at det ble søkt om dispensasjon fra fredningen. LD mente at den nye reindriftsloven (1978) ikke ga hjemmel for dispensasjon, og det ser ut til at for å kunne imøtekomme det behovet som hadde oppstått, ble vedtaket fra 1910 opphevet og ny fredning med hjemmel for dispensasjon ble etablert.

Avtale

Det har vært gjort flere forsøk på løse konfliktene som har vært til stede og i år 2000 lyktes det å komme fram til en avtale mellom reindriftsutøvere og grunneiere. Det ble enighet om å søke dispensasjon for fem vintersesonger.

Avtalen slo fast at det skulle opprettes ei tvistenemnd på tre personer som skulle tre i kraft dersom det skulle oppstå uhell eller episoder i løpet av avtaleperioden. Tvistenemnda består av en person oppnevnt av Sør-Senja reinbeitedistrikt, en person oppnevnt av Stonglandet grunneierlag og en person oppnevnt av Fylkesmannen i Troms.

I løpet av den første vintersesongen var det en del uheldige episoder og nemnda hadde møte 4. april 2001 for å oppsummere vintersesongen. Fra grunneierhold ble det ytret ønske om mer direkte informasjon fra reindriften side om antall dyr som slippes, dato for slipp og dato for samling av reinen, samt informasjon om foringsplasser etc. Det ble også bestemt at Fylkesmannen sammen med reindriftsforvaltningen skulle ta opp spørsmålet om overvåking av beiteene i perioden. Dette er utført i 2002 av Hans Prestbakmo.

I løpet av vintersesongen 2001/2002 var det en del brevveksling mellom grunneiere og daværende landbruksdirektør Hans Kolbein Dahle, det var møter og telefonisk kontakt med reineierne, men ikke store konflikter. Siden landbruksdirektøren sluttet i februar, ble det ikke noe møte den våren. Det ble søkt SND om midler til tilskuddsforing av rein som konfliktforebyggende tiltak.

Nåsituasjon

Vinteren 2002/2003 ble det også søkt om slike midler, men da bare fra reindriften side uten at det hadde vært kontakt med grunneierne eller fylkesmannen slik avtalen sier. Det medførte at grunneierlaget satte seg i mot en slik søknad og Tvistenemnda ble innkalt til møte.

Fremdeles etterlyser grunneierne informasjon fra reindriften om antall dyr, dato for slipp og dato for samling etc. Tvistenemnda ble etter mye diskusjon, enige om å gjennomføre informasjonsmøte på Stonglandseidet vår og høst – det første møtet 6. mai 2003. På dette møtet gikk grunneierne med på å på nytt behandle saken om støtte til søknaden om midler til

tilskuddsforing av reinen. For å opprettholde mulighetene for fortsatt dialog, har grunneierlaget seinere vedtatt å bifalle søknaden på betingelse av at avtalen ble fulgt opp ved seinere søknader. SND har deretter behandlet søknaden og gitt slikt tilskudd.

Det siste er at det nå er kommet ny søknad til SND for kommende sesong fra reindriftens side uten at denne har vært diskutert med grunneierne eller fylkesmannen slik avtalen pålegger partene.

I følge rapporten fra beitevurdering gjort av Hans Prestbakmo går det fram at lavbeitene er sterkt beitet, men at det ikke er registrert skade på annen vegetasjon som følge av beiting.

Vurdering

Sett fra vår side, tror vi det er riktig å opprettholde fredningsbestemmelsene med adgang til dispensasjon slik det nå fungerer. Det vil gi den beste kontrollen med antall dyr, beitepress og opprettholdelse av dialogen mellom partene i konflikten.

Slik vi tolker beitevurderingene fra Hans Prestbakmo, vil vinterbeitet med det presset som er i dag, ikke kunne ta seg opp, og det vil være fare for økt press på innmarka. En medvirkende årsak til dette er den tidlige våren i dette området. Samtidig er det viktig å holde kontroll med at antall dyr i området ikke blir større enn det som er fastsatt i avtalen.

Utfordringa deretter blir å opprettholde best mulig kommunikasjon og dialog mellom partene og ha en vilje og en evne til å følge det som avtalen slår fast. En oppheving av fredningsbestemmelsene vil kunne føre til en sterkere og enda mer fastlåst konflikt mellom partene. Det ville være mer formålstjenlig å arbeide aktivt for å finne alternative ordninger for permanent vinterbeite for reinflokken i Tranøybotn.

Med hilsen



Berit Nergård Nyre
landbruksdirektør